

การสังเคราะห์เนื้อหาประยุกต์ใช้การจัดการนโยบายสาธารณะ Content Synthesis Applied Public Policy Management

ผศ.ดร. บุศกร ลิ้มภักดีประดิษฐ์¹
Asst. Prof. Dr. Bussagorn Limpukdeepradit

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการจัดการนโยบายสาธารณะการสังเคราะห์เนื้อหาประยุกต์ใช้ การบริหารรัฐกิจเพื่อสร้างพลังขับเคลื่อนทางปัญญาโดยการสังเคราะห์เนื้อหาการงานวิจัยบทความวิชาการทางด้านการบริหารรัฐกิจโดยรวมแล้วการปฏิรูปเหล่านี้มาถูกเรียกว่าภาครัฐสมัยใหม่มีลักษณะ การจัดการการวัดผลการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นภายในองค์กรการใช้ทัศนคติที่ดีกับ งานบริหารที่เป็นหน่วยงานรัฐกิจมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีบางอย่างที่เป็นต้นกำเนิดของการจัดการเพื่อค้นหาทางเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อประยุกต์ใช้กับนโยบายสาธารณะ โดยผลการศึกษาสามารถเข้าใจถึงบทบาทความสำคัญที่เปลี่ยนไปจากเดิมรูปแบบการปกครอง โครงสร้างอำนาจที่สามารถเปลี่ยนแปลง คุณค่าทางการทำงานเพื่อสร้างความเป็นมืออาชีพในการบริหารงาน

คำสำคัญ (keywords) : การจัดการ; ภาครัฐ; นโยบาย

Abstract

This academic article's objectives are to study the management of public policy and the synthesis of contents applied for public administration, as well as to create an intellectual drive based on the synthesis of research contents in academic articles. Generally, the reforms have been called modern public sectors of which management of performance measurements and responsibilities occur within the organization. Public administration is based on some theories that form the origins of management in order to choose the best way to apply public policy. The results of the study were able to understand the important roles that have

Received: 2021-07-13 Revised: 2021-08-06 Accepted: 2021-08-06

¹ คณะอุตสาหกรรมบริการ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
College of Hospitality Industry management, Bachelor of Business Administration Program in
Logistics and Supply Chain Management, Rattana Bundit University, Bangkok. E-mail:
tosaporn.mah@kbu.ac.th

changed from the original form of governance. The power structure has been able to change. Value of work is to create professionalism in management

Keywords: Management; Government; Policy

บทนำ (Introduction)

การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินในอดีตที่ผ่านมาเน้นก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าในองค์กร (ชลาทิพย์ ชัยโคตร, 2560: 123-124) แต่เมื่อเวลาผ่านไปลักษณะของการบริหารงานนโยบายการพัฒนาและงบประมาณภาครัฐของรัฐบาลในช่วงเวลาปัจจุบันนั้นมีระบอบโครงสร้างการปกครองที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น การปฏิรูปจากภาครัฐสู่การบริหารงานหรือการประยุกต์ใช้จากทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติการของหน่วยงานสาธารณะที่เรียกว่า “นโยบายสาธารณะสมัยใหม่” (Ferlie, & Steane, 2002: 1459-1469) และมักถูกกล่าวถึงพร้อมกับคำว่า “ธรรมาภิบาล” ที่คำทั้งสองคำนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกันในเชิงการสร้างสรรค์นโยบาย นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่าธรรมาภิบาลเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับโครงสร้างที่ครอบคลุมของรัฐบาลและการจัดตั้งคุณประโยชน์ที่ดีให้กับประชาชนถือเป็นหนึ่งในปัจจัยของกลยุทธ์โดยรวมในขณะที่ “นโยบายสาธารณะสมัยใหม่” เป็นเหมือนลักษณะการดำเนินงานของการบริหารรัฐกิจรูปแบบใหม่ที่สามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี (ลาชิด ไชยอนงค์, 2556: 73-98) ผู้เขียนได้ใช้ทั้งสองคำแทนกันได้ที่เรียกว่า การจัดการสาธารณะกับหลักธรรมาภิบาล

บทนำ (Introduction)

บทความนี้มีความต้องการที่จะกล่าวถึงยุคสมัยที่สร้างผลกระทบถึงการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการจัดการสาธารณะเป็นอย่างมากเนื้อหาของบทความถูกจัดเป็นสองส่วน ส่วนแรกพิจารณาแนวคิดของนโยบายสาธารณะสมัยใหม่ โดยพยายามติดตามต้นกำเนิดตรวจสอบทฤษฎีหลักและพิจารณาลักษณะสำคัญในส่วนที่สองมองไปที่ผลกระทบของการจัดการภาครัฐที่เกิดขึ้นสาเหตุที่จะมาจากอุดมการณ์ทางการเมืองที่อยู่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงที่สร้างผลกระทบต่อโครงสร้างขององค์กร รวมถึงการเน้นประสิทธิภาพ การบริหารสาธารณะที่มักถูกมองว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนในระดับนานาชาติและทุก ๆ ภูมิภาคในโลกใบนี้ จากประเทศด้อยพัฒนาไปถึงพัฒนาแล้ว ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามแนวทางที่หลากหลายอันตอบสนองคุณประโยชน์เพื่อประชาชนเพราะเป็นเวลาที่โลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital) การบริหารงานองค์กรทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาคนมีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีพัฒนาไปทั่วโลก (Mahamud & Suttikan, 2020: 75-89) โดยการเติบโตเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในส่วนของนักวิชาการประยุกต์ใช้ทฤษฎีจนเกิดความสำเร็จและสร้างอิทธิพลต่อนโยบายของรัฐบาลทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาโดยบทความจะไม่จำกัดประเทศหรือภูมิภาคใดเพราะถือ

เป็นการแสดงตัวอย่างเพื่อแสดงผลกระทบการเปลี่ยนแปลงของงานบริหารภาครัฐเพื่อความทันสมัยให้เกิดขึ้นในองค์กร

ต้นกำเนิดของการจัดการสาธารณะแบบใหม่อาจพิจารณาในแง่ของเวลาว่าจุดเริ่มต้นมาจากที่ใด(สมศักดิ์ สามัคคีธรรม และ ปรีดา วาณิชภูมิ, 2556: 138-214) ยกตัวอย่าง แม้ว่าจะมีข้อโต้แย้งว่าการบริหารงานภาครัฐถือเป็นการทบทวนวรรณกรรมในการประยุกต์ใช้ขั้นพื้นฐานของธรรมเนียมปฏิบัติการให้บริการสาธารณะยังคงยอมรับว่าทุกวินาทีเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ที่สามารถเกิดขึ้นกับแนวคิดใหม่ได้ตลอดเวลา กระบวนทัศน์ “ใหม่” ไม่ใช่กระบวนทัศน์แรก มันคือคลื่นลูกใหม่ของการปฏิรูปที่รุนแรงของการดำเนินธุรกิจของรัฐสมัยใหม่ (สมพงษ์ เกษานุช, 2560: 173-185)

หากมองย้อนในอดีตนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ได้เกิดการปฏิวัติทางเศรษฐกิจและการเมืองในโลกตะวันตก สำหรับประเทศอังกฤษ การปฏิวัติอุตสาหกรรมได้นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่สังคมอังกฤษ แต่หากมองย้อนกลับไปถึงกวียุคโรแมนติกได้เตือนให้สังคมรับรู้อีกด้านหนึ่งของการปฏิวัติอุตสาหกรรมจะส่งผลดีกับนักธุรกิจผู้ประกอบการในยุคนั้นแต่ เพราะมีคนจำนวนมากขาดโอกาสที่จะมีส่วนในความเจริญรุ่งเรืองนั้นเพราะเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมครั้งแรกที่เกิดขึ้นในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาในทศวรรษที่ 18 (พจิ ยุชิต, 2558: 53-91) การปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนการปฏิวัติการบริหารสิ่งเหล่านี้ ได้เข้ามาเปลี่ยนวิธีการทำธุรกิจ และนี่เป็นเหมือนกับว่าทุกอย่างในเวลานั้นเป็นเหมือนต้องถูกปรับปรุงจากภาครัฐ เพราะถือว่าในยุคที่ ทศวรรษที่ 18 เป็นจุดเปลี่ยนครั้งประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงจากยุคเกษตรกรรมเพราะเวลาที่โลกเข้าสู่สิ่งใหม่ในกระบวนการกำกับดูแลอาจเป็นเข้าใจในแง่ของการปฏิรูปเป็นกระบวนการต่อเนื่องในเวลานั้น (Phagaphasvivat, 2021: 1-7) เพราะถือว่าจากยุคเกษตรกรรมการก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมในช่วงเวลาศตวรรษที่ 17-18 เป็นเหมือนความสมัยใหม่ในการบริหารภาครัฐในยุคนั้นและเป็นวรรณกรรมที่โลกยุคปัจจุบันมักจะหยิบยกมาเพื่อเป็นกรณีศึกษาเหมือนกับในเวลาปัจจุบันที่โลกก้าวเข้าสู่ยุคปัญญาประดิษฐ์ ก็ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงและความพร้อมที่หน่วยงานภาครัฐต้องมีการจัดเตรียมให้เกิดความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการบริหารภาครัฐสมัยใหม่ยังเป็นสิ่งที่ชนชั้นปกครองต้องพัฒนาจากความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ตามทัศนะของ สฤณี ดิยะวงศ์สุวรรณ (2556: 137-157) ได้กล่าวว่า กระบวนการวางแผนฟื้นฟูเมืองนับเป็นกลไกของการวางแผนที่สำคัญประการหนึ่งในเชิงทฤษฎีการวางแผนได้เริ่มต้นมาจากการวางแผนแบบรวมศูนย์กลางอยู่ที่ภาครัฐ วิถีคิดของ สฤณี ยังใกล้เคียงกับ Henry, N. (1989: 19-20) ได้อธิบาย ว่าการปฏิรูปการบริหารรัฐกิจดำเนินการมาอย่างยาวนาน เพราะการถือกำเนิดของการจัดการสาธารณะสมัยใหม่ ที่เริ่มขึ้นอีกครั้งในทศวรรษ 1980 ที่เป็นการฟื้นฟู โดยเน้นจากศูนย์กลางจากภาครัฐ อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปเหล่านี้มักจะเพิ่มขึ้นและหายไปบ่อยครั้งจากช่วงเวลาในโลกมีการเปลี่ยนแปลงเช่นนโยบายการสร้างหรือการปฏิรูปเกิดขึ้นในรูปแบบใหม่เนื่องจากแนวคิดสองประการ ที่จะอธิบาย ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงที่สร้างเสถียรภาพให้เกิดความแตกต่างอย่างมั่นคงและเป็นการสร้างนโยบายด้วยเจตจำนงทางการเมืองที่ส่งผลต่อภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้หน่วยงานภาครัฐมักพยายามกำหนดอุดมการณ์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญการติดตามแนวโน้มการดำเนินงาน และส่วนสำคัญที่เป็นจริยธรรมของภาครัฐในช่วงในศตวรรษที่ 20 บางเรื่องราวอาจจะเป็นการก้าวเข้าสู่ยุคสิ้นสุดและเป็นการเปลี่ยนผ่านสู่การเริ่มต้นใหม่โดยวรรณกรรมส่วนใหญ่มักจะสอดคล้อง และสังเกตว่าประสบการณ์ในระบบการปกครองภาครัฐที่ผ่านมาพยายามหนีการถูกรอรับด้วยการสร้างชุดความคิดริเริ่ม “ปฏิรูป” ปรากฏให้เห็นในบริบทต่างๆ มากมายขับเคลื่อนจากทุกระดับขององค์กรมาอย่างยาวนานการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เริ่มชัดเจนมากขึ้นในทศวรรษ 1980 และไม่มีสิ้นสุดจนมาถึงในช่วงเวลาปัจจุบันไม่เพียงแต่โครงสร้างเท่านั้นที่ปรับปรุงรูปแบบการทำงานการให้บริการระบบดิจิทัลที่เข้าถึงผู้ใช้บริการที่เป็นประชาชน แต่ยังส่งผลกระทบต่อกระบวนการและบทบาทด้วยสิ่งเหล่านี้ ซึ่งมีได้เกิดขึ้นครั้งแรกแต่ตัวบทต้นแบบที่มาจากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษที่เป็นต้นแบบและเผชิญกับการเปลี่ยนจากอดีตอย่างยาวนาน

2. การศึกษาวรรณกรรมการจัดการสาธารณะร่วมสมัยมีต้นกำเนิดในปี 1970 ในอเมริกาในหลักสูตรและการวิจัยของสถาบันการศึกษาในมหาวิทยาลัย ถือเป็นการสร้างคนและนโยบายใหม่ของภาครัฐ ในส่วนของ อังกฤษและในยุโรปที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพของการทำงานในองค์กรการปฏิรูปการบริหารที่มีต้นกำเนิดในอังกฤษและสามารถเรียนรู้ต้นแบบที่ยังมีอยู่ในประเทศที่เป็นอาณานิคมของอังกฤษ เช่น อินเดีย มาเลเซีย เพราะในบางเรื่องราวยังคงเป็นประโยชน์ แต่หากว่ามุมมองนี้ดูเหมือนจะถูกถกเถียงหรืออาจหมายถึงบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศเหล่านี้ที่ระบบการทูตความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในอยู่บ้าง ในการกำหนดคลังข้อมูลของแนวคิดที่เรียกว่า “ภาครัฐสมัยใหม่” แต่ที่ได้อธิบายนี้คือเพื่อเป็นทิศทางหวังเนื่องจากประเทศเหล่านี้มีประเพณีที่แข็งแกร่งของแนวคิดทุนนิยมและสังคมนิยมที่ผสมผสานอยู่ในตัวของมัน เพราะการบริหารภาครัฐที่ทันสมัยจะเป็นวิธีการที่สามารถมองโลกกว้าง สง่างามและไม่เห็นแก่ความคิดตนเองเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงแรงขับเคลื่อนของการปฏิรูปที่รุนแรงขึ้นถึงระบอบการจัดการสาธารณะมุมมองที่นิยมมากขึ้นคือตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1970 และจนถึงปัจจุบันการปฏิบัติที่น่าทึ่งได้กวาดล้างประเทศส่วนใหญ่ของโลกได้คล้อยและยอมตามนโยบายกับประเทศที่มีพลังอำนาจและการศึกษาที่ดีดูเหมือนว่าไม่เพียงแต่ในยุโรปเท่านั้น แต่การบริหารราชการแผ่นดินทั่วโลกกำลังถูกเปลี่ยนแปลงหรือคิดค้นขึ้นใหม่และสามารถสร้างความลงตัวให้กับองค์กรได้เป็นอย่างดี (Henry, 1989: 13-14)

ในช่วงเวลาปัจจุบันภาครัฐที่ยังคงดำเนินงานด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลของตนเอง “การปฏิรูปรัฐบาลในหลายส่วนของโลก” มุมมองเหล่านี้อาจบดบังสองประเด็นแรกเพราะการปฏิรูปในหลายประเทศทั่วโลกเป็นเพียงการนำเอาสิ่งที่มีและประยุกต์ใช้มาจากบางประเทศที่พัฒนาแล้วในบางกรณี โดยเฉพาะในแอฟริกาและละตินอเมริกา การปฏิรูปการปกครองภาครัฐสมัยใหม่จะถูกกำหนดโดยกองกำลังภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรระหว่างประเทศและกองทุนการเงินและ

ธนาкарโลกที่มีอิทธิพลต่อประเทศเหล่านั้น เพราะการประยุกต์ใช้การอภิปรายเกี่ยวกับต้นกำเนิดของภาครัฐสมัยใหม่ ไม่สามารถสรุปได้หากไม่มีการตรวจสอบ และเข้าใจวัฒนธรรมประเทศนั้นๆ อย่างชัดเจน เพราะเบื้องหลังการปฏิรูปจะมีความจำเป็นมากขึ้นในการบริหารงานปรับเปลี่ยนจากเดิมเข้าใจได้แรงจูงใจในการพัฒนาการปฏิรูปที่ส่งผลต่อกิจการภายในของประเทศสามารถแบ่งออกเป็นห้าประเภทได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม ปัญญา และเทคโนโลยี หมวดหมู่เหล่านี้มีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างพึ่งพาอาศัยกัน โดยความต้องการในการแก้ไขสถานการณ์หนึ่งต้องใช้การเพิ่มประสิทธิภาพอีกหนึ่งเช่นกัน (Basu, 1994: 64-65) ลักษณะทั่วไปของประเทศที่เข้าสู่เส้นทางภาครัฐสมัยใหม่ซึ่งก่อให้เกิดการแสวงหาประสิทธิภาพและเพื่อเป็นวิธีลดต้นทุนการให้บริการสาธารณะและจะระบุไว้แตกต่างกันตามที่หน่วยงานองค์กรของประเทศนั้นๆ ได้กล่าวเอาไว้ ต่อการปรับเปลี่ยนนโยบายภาครัฐสมัยใหม่ก็ส่งผลให้เกิดความล้มเหลวหรือเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยได้เช่นกัน หรืออาจจะเกิดในช่วงที่การดำเนินนโยบายตรงกับช่วงภาวะวิกฤติย้อนไปอีก ในช่วงทศวรรษ 1970 หลายประเทศตั้งแต่ประเทศด้อยพัฒนาไปจนถึงพัฒนาแล้วการต่อสู้ของประเทศกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง หนี้สินจากภาคประชาชน ปัญหาการคลังและอัตราการว่างงานสูงมีการชะลอตัวของเศรษฐกิจทั่วโลก ในสหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาได้ตั้งข้อสังเกตและเป็นกรณีศึกษาเกิดขึ้นอย่างมากมาในขณะ เศรษฐกิจทุนนิยมที่พัฒนาแล้วทั้งหมดอาจต้องผ่านคลื่นที่ยืดเยื้อของวิกฤตการณ์และภาวะชะงักงันที่เกิดขึ้นในประเทศได้ตลอดเวลา เพราะนอกจากทั้งสองประเทศนี้แล้วการเติบโตเป็นไปอย่างต่อเนื่องในยุโรปเพราะต้นแบบที่ชัดเจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในหลายส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างภาครัฐสมัยใหม่ให้เกิดขึ้นได้ในทั่วทุกมุมโลก (Leow, 2004: 79-104)

นอกจากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการบริหารราชการภาครัฐแล้วในประเทศเอเชียตะวันออก อย่างญี่ปุ่นก็ถือเป็นต้นแบบได้เช่นกัน (Osaki, 1997: 151-163) จากกรณีศึกษาญี่ปุ่นประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1990 ส่งผลให้รัฐบาลเผชิญกับการขาดดุลทางการเงินจำนวนมาก และอัตราส่วนของพันธบัตรรัฐบาลที่เป็นรายได้ของแผ่นดิน ผู้เขียนได้พยายามอธิบายสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการคลังที่เป็นलगส่งผลกระทบต่อการปฏิรูปกรณีของญี่ปุ่นที่สามารถเป็นกรณีศึกษาและสามารถนำมาเป็นบทเรียนประยุกต์ใช้ได้ (Nakaso, 2001: 72-78) ในแอฟริกาและละตินอเมริกา มีการบันทึกว่าหลายประเทศในแอฟริกาและละตินอเมริกาได้รับความเดือดร้อนโดยมาจากความผันผวนที่ไม่ยั่งยืนในตลาดการเงินระหว่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อสูง การออมในระดับต่ำ การลงทุนและการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคขั้นพื้นฐานเป็นเรื่องที่บ่งบอกได้ถึงกรณีศึกษาจากประเทศที่ด้อยพัฒนาจาก แอฟริกาใต้และละตินอเมริกา ที่มีการดำเนินนโยบายจากภาครัฐ เพราะบางเรื่องดำเนินการอย่างสุดความสามารถแต่ก็ถือว่ากรณีศึกษาดังกล่าวเป็นประโยชน์ให้กับการนำมาเป็นวรรณกรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์เพื่อสร้างแนวคิดที่ดีกับหน่วยงานภาครัฐในประเทศอื่นๆ (Remmer, 1991: 777-800)

จากกรณีศึกษาสู่พลังขับเคลื่อนทางปัญญา

การพัฒนาทฤษฎีเพื่อเป็นนโยบายภาครัฐสมัยใหม่นั้นการปฏิบัติเป็นกระบวนการที่พัฒนาอยู่อย่างต่อเนื่อง (Boston, 2011: 17-32) เมื่อทุกฝ่ายของหน่วยงานต้องการข้อมูลทางปัญญาเพื่อสร้างจุดเริ่มต้นของการปฏิรูป สำหรับหลักการชี้แนะ โครงสร้างการดำเนินงาน และการประสานงาน กระบวนการมีรากฐานมาจากปัญญาและการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น (Luther, 2014: 17-19) ในช่วงทศวรรษที่ 1980 มีการนำเทคนิคการจัดการจำนวนมากเข้ามาใหม่ต่อการบริหารภาครัฐแต่เบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าเหล่านี้ คือ การเกิดขึ้นของสิ่งใหม่ๆ ชุดแนวคิดและความเชื่อในการบริหารงานที่สำคัญการเกิดขึ้นของขบวนการจัดการสาธารณะแบบใหม่ในวงกว้างจึงถือได้ว่าเป็น ตัวอย่างของกระบวนการจากทั่วไปมากขึ้นโดยที่ร่างของความคิดในการบริหารจัดการมีขึ้นๆ ลงๆ เปลี่ยนแปลงจากเทคโนโลยียังเป็นตัวขับเคลื่อนของภาครัฐสาธารณะสามารถแยกแยะได้ เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ อาจเป็นแรงผลักดันให้เป็นอีกวิธีหนึ่งคือ การแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของแนวคิดบริหารภาครัฐ เพราะเนื้อหาทางความคิดมีทั้งองค์ประกอบ เชิงพรรณนาและเชิงบรรยาย (อาจเป็นเชิงอุดมการณ์) อาจเชื่อมโยงกับสังคมแบบใหม่ได้เป็นอย่างดีเพราะไม่ว่าจะเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการหรือปัญญาชน (Erridge, 2009: 123-124) นอกจากนี้ ยังระบุได้ว่ากลุ่มนักทฤษฎีการบริหารรัฐกิจและส่งผลต่อธุรกิจผู้ประกอบการตอบสนองต่อสถานการณ์เศรษฐกิจที่ย่ำแย่การให้การช่วยเหลือเพื่อเป็นการกำหนดปรัชญาและเสนอวาระการประชุมของบริหารรัฐกิจแบบใหม่ (George, 1971: 121-122) เพราะการบริหารงานภาครัฐตามเศรษฐกิจและการคลังถ้าย้อนดูวิกฤตในสหรัฐอเมริกาและความจำเป็นในการแก้ปัญหาใหม่ นักวิชาการของนักเคลื่อนไหวในอดีตชนชั้นปกครองและนักปฏิรูปตอบสนองต่อข้อเรียกร้องทางการเมืองให้ดีขึ้นการจัดการด้วยแนวคิดที่เน้นการจัดการเฉพาะให้เกิดความชัดเจนกับหน่วยงานมากขึ้นสิ่งเหล่านี้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงในการบริหารราชการ เนื่องจากการจัดการสาธารณะสมัยใหม่มีการเติบโตอย่างรวดเร็วทั่วทุกภูมิภาคของโลกนักวิชาการพยายามไล่ตามการพัฒนาและนักวิชาการเริ่มสร้างใหม่ระดับสากลเพื่อสำหรับวาทกรรมมีอาชีพให้เกิดขึ้นในอนาคต (Hill, 2005: 233-244)

ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะสมัยใหม่

หลักการสำคัญของทฤษฎีสาธารณะที่จะทำให้หน่วยงานองค์กรภาครัฐให้ประโยชน์เป็นเป้าหมายที่หลากหลายตอบใจทั้งในส่วนองประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจ (Frederickson, Smith, 2003:233-234) และผู้เสียภาษีจะเรียกร้องในสิ่งที่รัฐควรให้ความรับผิดชอบการประยุกต์ใช้จากการเรียนรู้ครั้งที่ผ่านมาเพื่อเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งของทฤษฎีทุกส่วน คือ การปฏิบัติที่สม่ำเสมอของหน่วยงานภาครัฐส่งผลต่อประชาชนและพลเมืองได้นำไปสู่ระบบราชการที่มีประสิทธิภาพที่กว้างขึ้น ทันสมัยขึ้น ในขณะที่รัฐบาลพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุด นอกจากนี้ นักวิชาการที่พัฒนาปรับปรุงจากวรรณกรรมเป็นเหมือนการสนับสนุนทางทฤษฎีและยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่ดีของประชาชนมาพัฒนาการบริการซึ่งส่งเสริมประสิทธิภาพการ

ทำงานให้ดีขึ้นการปรับปรุงทรัพยากรและสร้างสิ่งใหม่เพราะทุกอย่างที่ผ่านมาเป็นเหมือนโจทย์ปัญหาที่จะมาปรับปรุงระบอบวินัยที่เป็นกลไกสำคัญเพื่อหาสาเหตุเพื่อการตั้งข้อสังเกตฝึกอบรมพัฒนา ทักษะความชำนาญการ ความรู้ความสามารถ การฝึกอบรม สร้างวินัยที่เป็นกลไกสำคัญการควบคุมหรือความรับผิดชอบหากเกิดข้อบกพร่องที่ไม่เพียงพอ รัฐบาลจะต้องใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดการปฏิรูปจึงเป็นความต้องการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นวิธีแก้ปัญหาด้วยการนำกระบวนการจัดการภาครัฐกิจไปใช้ในเวทีสาธารณะได้อย่างสมบูรณ์ (Frederickson, 1999: 122-123)

ตามที่กล่าวมาแนวคิดของ Frederickson ทฤษฎีนี้พยายามที่จะดูแล ใช้ในส่วนที่จำเป็น และใช้ทรัพยากรสาธารณะน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสรรงบประมาณศูนย์กลางของทฤษฎีนี้คือ วิธีการทางเลือกและค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินโครงการหรือการส่งมอบบริการจะถูกตรวจสอบถึงคุณธรรมซึ่งมักจะตัดสินอนุมัติจากภาครัฐคำถามเรื่องประสิทธิภาพยังคงเป็นประเด็นสำคัญเพื่อทำความเข้าใจว่าการเปรียบเทียบนี้ไม่ได้ตรวจสอบเฉพาะต้นทุนโครงการทั้งหมดของทุกภาคส่วนที่เป็นหน่วยงานรัฐเท่านั้นแต่ยังตรวจสอบทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน (Nigro & Nigro, 1997: 122-123)

ทางเลือกสิ่งที่ดีที่สุดของมาตรการของนโยบายสาธารณะ

ในส่วนที่สองของบทความนี้ การพิจารณาเป็นการนำหลักการสาธารณะภาครัฐสมัยใหม่ไปใช้ในศึกษาตามที่ได้กล่าวไว้ในบทนำ เรื่องนี้ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ว่าบริหารรัฐกิจภาครัฐเพียงอย่างเดียวแต่สิ่งสำคัญของแต่ละพื้นที่ภูมิหลังที่เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองต่อการประยุกต์สามารถนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพในการสนับสนุนภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจองค์กรที่เกี่ยวข้อง การบริหารในสถาบันการศึกษาที่เป็นส่วนสำคัญซึ่งดูเหมือนจะเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาที่เป็นเหมือนอนาคตของชาติ (Upp, Pykett, Smith, 2016: 233-234) อีกเหตุผลสำคัญของการเปลี่ยนแปลงเช่นกรณี ภาวะผู้นำภายในองค์กรและความสัมพันธ์ของสถาบันที่หน่วยงานรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับระบบการจัดการที่กว้างขึ้นทันสมัยขึ้นกว่าเดิมตัวอย่าง เช่น ประโยชน์ให้กับภาคเอกชนและมีอำนาจกว้างขวางกว่าในอดีตที่ผ่านมาแต่ต่างจากภาคเอกชนในอดีตที่เป็นเรื่องยากลำบากภาษีที่ต้องจ่ายเป็นเหมือนภาระสำคัญในการเติบโตของภาครัฐกิจ (Vigoda-Gadot, Eldor, & Schohat, 2013: 518-538)

ฝ่ายบริหารภาครัฐจะต้องควบคุมและรับผิดชอบต่อให้เข้มงวดยิ่งขึ้น แต่ต้องส่งเสริมให้กับเป็นผู้ประกอบการเพื่อลดช่องว่างและช่วยเหลือทางด้านเงินทุนเพื่อผู้ประกอบการมากขึ้นเพื่อระดมทุนของตัวเอง นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายสาธารณะที่เกิดจากภาครัฐให้การช่วยเหลือประชาชนและความต้องการของผู้ประกอบการ ดังนั้น ระบอบการควบคุมระบบราชการที่เกี่ยวกับภาครัฐสมัยใหม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อให้องค์กรมีการพัฒนาสถาบันที่สูงขึ้น (Hill, 2005: 176-177)

นโยบายภาครัฐสมัยใหม่ที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง

1. บทบาทและความสัมพันธ์เปลี่ยนไปสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารมีลำดับชั้นและพนักงานมากขึ้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการ
2. รูปแบบการปกครองโครงสร้างอำนาจมีการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งกลยุทธ์และกลไกต่างๆของการควบคุม ปัจจุบันรวมทั้งการวางแผนและการจัดทำงบประมาณการจัดสรรทรัพยากรการทำงานถือเป็นองค์กรปกครองที่มีอำนาจเหนือเรื่องเหล่านี้
3. รูปแบบของความรับผิดชอบและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน
4. คุณค่าทางการศึกษาและอื่นๆ ที่เป็นรากฐานของการศึกษาเห็นได้ชัดว่ามีความแตกต่างระหว่างคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของการศึกษาและการจัดการผลกระทบของการจัดการ คือ เน้นการวัดประสิทธิภาพและผลลัพธ์และการจัดการทรัพยากรที่มี
5. บทบาทภาครัฐจะต้องได้รับทักษะใหม่ในการเงินการจัดทำงบประมาณฯลฯ และใช้เวลากับการบริหารผลงานและภาพลักษณ์ภายนอกมากขึ้น

บทสรุป (Conclusion)

นับตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1970 ถึง 1990 รัฐบาลทั่วโลกได้มีส่วนร่วมการปฏิรูปการบริหารราชการในวงกว้างและต่อเนื่องการปฏิรูปเหล่านี้เริ่มต้นในสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรเพื่อการปฏิรูป เพื่อสร้างความเหมาะสมและสมดุลในองค์กร อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปที่ได้รับการยกย่องและยอมรับโดยส่วนใหญ่จะประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งในส่วนของกลุ่มประเทศตะวันตกและยังรวมถึงเอเชียตะวันออกที่พัฒนาแล้วก็ถือเป็นต้นแบบได้เช่นกัน การสังเคราะห์เนื้อหาโดยทั้งหมดเป็นแนวคิดที่เป็นต้นแบบโดยส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปกระตุ้นให้เกิดความสนใจทั้งในส่วนของงานทางวิชาการและการวิจัยมากขึ้น รวมถึง การสร้างบุคลากรทางด้านบริหารภาครัฐเพื่อรองรับการเติบโตในการทำงาน และทฤษฎีใหม่ประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาจากทฤษฎีทางวิชาการแล้วการปฏิรูปโดยรวมเพื่อสร้างการจัดการสาธารณะใหม่ แรงผลักดันหลักที่อยู่เบื้องหลังการปฏิรูปประเด็นปัญหาที่เคยเกิดขึ้นหรือมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความผิดพลาดที่เรียนรู้จากอดีตการขาดความรับผิดชอบต่อที่ผ่านมาสู่การพัฒนาความคิดทางปัญญาใหม่ๆ วิธีการจัดระเบียบและส่งเสริมบริการสาธารณะ อาจเป็นเพราะประชากรในประเทศต่างๆ ได้รับการศึกษาที่ดีขึ้นและความซับซ้อนมากขึ้นในของพวกเขา ความคิด รสนิยม และความต้องการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาในกิจการภาครัฐต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

ชลาทิพย์ ชัยโคตร. (2560). การบริหารราชการไทย (Thai Public Administration).

อุดรธานี : ศูนย์การศึกษาบึงกาฬ.

- พจิ ยุวชิต. (2558). “การปฏิวัติอังกฤษกับระยะแรกของขบวนการวรรณกรรมแบบโรแมนติคของอังกฤษ”. *วารสารยุโรปศึกษา*. 23(2) : 53-91.
- ลาซิต ไชยอนงค์. (2556). “ธรรมาภิบาล : บริบทประเทศไทย”. *วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก*. 31(2) : 73-98.
- สมพงษ์ เกษานุกูล และคณะ. (2560). “การจัดการภาคีสาธารณะแนวใหม่:ความหมาย และนัยสำคัญ”. *วารสารวิชาการธรรมทัศน์*. (12) : 173-185.
- สมศักดิ์ สามัคคีธรรม และ ปรีดา วานิชภูมิ. (2556). “การจัดการภาคีสาธารณะแนวใหม่: ความหมาย และนัยสำคัญ”. *วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา*. 1(1) : 138-214.
- สฤณี ดิยะวงศ์สุวรรณ. (2556). “ข้อสังเกตบางประการทางประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครอง ที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนกับการฟื้นฟูเมืองในประเทศไทย”. *วารสารหน้าจั่ว*. (19) : 137-157.
- Basu, R. (1994). **Public administration: Concepts and theories** (3rd ed.). New Delhi, India : Sterling Publishers.
- Boston, J. (2011). “Basic NPM ideas and their development”. in Christensen, T. and Laegreid, P. (Eds). **The Ashgate Research Companion to NPM**. Ashgate Aldershot : 17-32.
- Erridge, A. (2009). Contracting for Public Services. In T. Bovaird & E. Löffler (eds.). **Public Management and Governance** 2nd ed. London : Routledge.
- Ferlie, E. & Steane, P. (2002) “Changing Developments in NPM”. **International Journal of Public Administration**. 25(12) 1459-1469 DOI : 10.1081/PAD-120014256.
- Frederickson, G. (1999) **The Repositioning of American Public Administration**. Political Science and Politics.
- Frederickson, G. and Smith, K. (2003). **The Public Administration Primer**, Boulder, Co : Westview Press.
- George, F.R. (1971). **Toward a New Public Administration**. Harper Collins Publishers.
- Henry, N. (1989). **Public Administration and Public Affairs**. Englewood Cliffs, NJ.: Prentice Hall.
- Hill, M. (2005). **The Public Policy Process** Longman. Harmondsworth.
- Leow, G. (2004). “A Reexamination of the Role of Exports in Malaysia's Economic Growth: After Asian Financial Crisis, 1970-2000”. **International Journal of Management Studies**. (11) : 79-104.

- Luther, G.L (2014) “**Notes on the Theory of Organization**” in Shafritz, Jay M &Hyde, Albert C. **Classics of Public Administration**. Wadsworth : Cengage Learning.
- Mahamud, T., & Suttikan, M. (2020). “Modern Artificial Intelligence in Human Resource Management in An Organization”. **RMUTT Global Business and Economics Review**. 15(1) : 75-89.
- Nakaso, (2001). **The Financial Crisis in Japan during the 1990s: How the Bank of Japan Responded and the Lessons Learnt**. BIS Papers, No. 6, October.
- Nigro, F. and Nigro, L. (1997). **Modern Public Administration**, Harper and Row : New York.
- Osaki, H. (1997). **The structure of university administration in Japan**. Higher Education 34, 151–163 (1997). <https://doi.org/10.1023/A:1003084925913>.
- Phagaphasvivat, S. (2021). “Mindset and Civilization”. **Journal of Industrial Business Administration**. 3(1) : 1-7.
- Remmer, K. (1991). **The Political Impact of Economic Crisis in Latin America in the 1980s**. American Political Science Review, 85(3) : 777-800. Doi :10.2307/1963850.
- Upp, E, Pykett, J, Smith, FM (eds). (2016). **Emotional States: Sites and Spaces of Affective Governance**. London: Taylor & Francis.
- Vigoda-Gadot, E., Eldor, L., & Schohat, L. M. (2013). “Engage Them to Public Service: Conceptualization and Empirical Examination of Employee Engagement in Public Administration”. **The American Review of Public Administration**, 43(5) : 518–538. <https://doi.org/10.1177/0275074012450943>.